№ 56

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w PIĄTEK DNIA 12 LIPCA V. S. 1818 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Gazeta petersburska, *Poczta Północna*, datowana dnia 3 lipca zawiera z *Petersburga*. „W przeszły poniedziałek, dnia 1 t. m., jako w rocznicę urodzin Nayjaśnieyszey Wielkiey Xiężny Jeymości, *Alexandry Fedorowny*, była uroczystość w *Petehoffie*. Wieczorem u dworu była maskarada. Pałac i ogrody przewybornie oświecone były. Zjazd na ten obchód różnych stanów równie ze stolicy, jak z mieysc okolicznych, lądem i wodą, był nadzwyczayny.“

Podług gazety petersburskiey, *le Consérvateur Impartial*, datowaney z *Petersburga* d. 1 lipca: „We środę, d. 28 czerwca, pod czas naypięknieyszego wieczora, była przejażdżka na wodzie. Około godziny 7mey, N. Cesarzowa Jeymość, *Elżbieta*, którą prowadził Król Jmć Pruski, Césarz Jmć, Xiążę następca tronu Pruskiego, oraz osoby do orszaku ich należące, udali się z pałacu na szalupy wspaniale przyozdobione: niosąca Nayjaśnieysze osoby miała 48 maytków. Opłynąwszy wyspy, *Wasili-Ostrow*, *Krestowsk*, *Kamiennoy-Ostrow*, Nayjaśnieysze osoby wysiadły naprzeciw pałacu, i powróciły do niego w pojazdach.

Dnia dzisieyszego (1 lipca), dwór z okoliczności rocznicy zaślubin N. W. Xiążęcia Jmci *Mikołaja* i narodzin Nayjaśnieyszey Jego Małżonki, zebrał się do *Peterhoffu*, gdzie był wielki obiad, a wieczorem bal maskowy. Wybijały fontanny: ogrody i inne punkta malownych widoków przepysznie były oświecone.

Dnia 26, Kawaler *Filistri*, poeta nadworny Króla Jmci Pruskiego, dawnieyszy intendent widowisk królewskich w *Berlinie*, przedstawiany był Królowi Jmci przez P. *Schöllera*, ministra J. K. Mci przy dworze Rossyyskim. Pani *Franchetti Pantozzi*, pierwsza śpiewaczka wielkiey opery królewskiey w *Berlinie*, również przedstawianą była J. K. Mości. N. Pan przez kilka minut łaskawie z niemi rozmawiać raczył. Nazajutrz Xiążę Jmć następca tronu Pruskiego, pozwolił, aby oni byli przypuszczonymi dla złożenia swego uszanowania.

Podług otrzymanych temi dniami, w stolicy tuteyszey wiadomości, N. Wielka Xiężna, *Marya Pawłowna*, dziedziczna Xiężna Weymarska, szczęśliwie powiła Xiążęcia, i równie Sama, jak i nowo-narodzony Xiążę, znaydują się w pożądanym stanie zdrowia.

N. Wielki Xiążę Jmć Cesarzewicz, *Konstanty Pawłowicz*, jadąc z *Moskwy* do *Warszawy*, znalazłszy na stacyach pocztowych moskiewskiey dyrekcyi zupełną regularność, na okazanie swojego zadowolenia, rewizora pomienionego pocztamtu podpółkownika *Safonowa*, udarował złotą tabakierą. W. X. Jmć d. 17 czerwca przejeżdżał przez *Smoleńsk*, d. 19 przez *Mińsk*, d. 20 przez *Prużannę*.

Hrabianka *Anna Sobolewska*, córka Ministra stanu Królestwa Polskiego, mianowana freyleyną dworu NN. Cesarzowych.

Nayłaskawiey mianowani kawalerami: orderu *ś. Anny 2giey klassy*: woysk polskich, dowódzca korpusu żandarmów, półkownik *Dulfus*; dowódzcy brygad artyleryi, półkownicy *Płonczyński i Krasiński*: orderu *ś. Włodzimierza 4tey klassy*: adjutant jenerała brygady, *Kurnatowskiego*, kapitan gwardyi *Miller*.

Jenerał-porucznik inżenierów, *Betankur*, d. 13 czerwca, powrócił do *Nowogrodu-Niższego*, z potwierdzonemi planami mających się stawić gmachów, dla potrzeb jarmarku przeniesionego z *Makarjewa* do pomienionego miasta.

W *Petersburgu* d. 26 i 27 czerwca, odprawiły się popisy publiczne pensyi głównego instytutu pedagogicznego, w obecności licznie zgromadzoney publiczności, która okazała zadowolenie z postępku uczniów.— Dnia 28 wydawali popis uczniowie szkoły bezpłatney i pensyi zostających pod dozorem XX. Dominikanow, którzy mają tu kościoł katolicki. Łatwe i dokładne odpowiedzi uczniów dostatecznem stały się przekonaniem o rzeczywistym ich postępie w naukach i dobrym sposobie uczenia. Obecnymi byli JW. Metropolita katolickich kościołow, rzeczywisty radca stanu *Turgieniew*, i wiele innych znakomitych osób. Czcigodny pasterz zachęcał młodzież, ażeby się starała i nadal tak pięknie zasługiwać na dobrodzieystwa rodzicielskie, i gorliwe starania szanownych nauczycieli, którzy, oddani obowiązkom stanu swojego i posługom miłości chrześciańskiey, poświęcają czas swoy jeszcze pracom nauczycielskim.

Rządzący Senat, przez ukaz okolny, pod dniem 20 czerwca, w gazecie Senackiey z dnia 29 tegoż miesiąca, ogłoszony, obwieścił wszystkie władze i urzędy naczelne państwa, oraz władze i urzędy krajowe, o zamknięciu celney *zastawy Rożejampolskiey*, a otwarciu komory *Uściłuzkiey*, dla handlu przechodowego (tranzitowego) z *Odessy* do *Warszawy* i nawzajem z *Warszawy* do *Odessy*. Do tegoż ukazu przyłączony jest etat komory uściłuzkiey, wynoszący na rok 14,200 rubli.

W 24 Nrze gazety Senackiey ogłoszony jest Ukaz następujący: Rządzący Senat na powszechném zebraniu St. Petersburskich departamentow słuchali wniesioney przez Jenerała piechoty, ministra sprawiedliwości i Kawalera Xięcia Dimitra Łabanowa Rostowskiego, kopii opinii rady Państwa, w następującey treści:

„W Departamencie praw, i na powszechném zebraniu Rady Państwa, roztrząsane było podanie Rządzącego Senatu powszechnego zebrania St. Petersburskich Departamentow, do rozstrzygnienia: iżby kupieckie i mieszczańskie majątki, dane na bezpieczeństwo jakiegokolwiek skarbowego podradu, dostawy i tym podobnych kontraktów, gdy w razie nieuczynienia zadosyć warunkom, oddane będą na sprzedaż z publicznego targu dla wynagrodzenia skarbowego poszukiwania; a w guberniach, gdzie te majątki leżą, nie znaydzie się chcących je kupować nabywcow, mogły bydź wyprzedawane w stolicach, podobnie jak w Naywyższym Imiennym ukazie, 1807 roku dnia 12 marca względem szlacheckich majątkow postanowiono. Rada Państwa uważając, że przedaż z publicznego targu majątkow kupieckich i mieszczańskich w guberniach nie zawsze pomyślnie odbywać się zwykła, i mając wzgląd na to, że to równie bydź może ze szkodą tey strony, dla wynagrodzenia którey odbywa się ta przedaż, jak i uciążliwą dla tey, która ulega poszukiwaniu należności; znayduje bydź pożytecznem rozciągnąć Ukaz 12 marca 1807 roku do kupieckich i mieszczańskich majątkow; lecz śledząc przyczyny takowey niewyprzedaży, i postrzegając, że to równie od niestawienia się chcących kupować nabywcow, jak i od ceny niższey od otaxowania, którą dają kupujący, pochodzić może, czyni wniosek z pierwszego zdarzenia, że sprzedający się z publicznego targu majątek, albo większych po-

trzebuje do kupienia kapitałow, niźli się w gubernii znaleśdź mogą, albo też tak jest mały, że nikt nie chce bydź jego nabywcą; a z drugiey strony, że i ocenienie bydź może zbyt wysokie; a zatem jak wpierwszym razie przeniesienie targow do stolic pożytecznem bydź może, tak w drugim nie obiecuje żadnych korzyści, i wyciąga innych środków, a mianowicie zniżenia taxy; a nadto mając i to jeszcze na względzie, że te majątki są powiększey części tey natury, iż nabycie ich dla mieszkańcow tylko tego mieysca, gdzie one leżą, potrzebnem bydź może, a jeśli się nie sprzedadzą w sameyże gubernii, tem mniey w odległey ztamtąd stolicy spodziewać się tego należy: uznaje za potrzebne przenoszenie takowe targow kupieckich i mieszczańskich majątkow, lecz stosownie do ich wartości i natury, i to zostawuje Rządzącemu Senatowi; a nadto rozumieć się ma toż samo i o wyprzedaży d'i prywatnych wynagrodzeń i stosownie do tego, przez opinią *postanawia:* Ukaz 12 marca 1807 roku rozciągnąć do majątkow kupieckich i mieszczańskich, sprzedających się przez publiczne targi tak na wynagrodzenie skarbu jak i prywatne, lecz z takiém ograniczeniem, że jeśli po trzykrotném ogłoszeniu w tych guberniach, gdzie leżą majątki, nikt się nie zgłosi ze chcących kupować, albo zgłaszając się mnieyszą dawać będą summę od tey, któreу wynagrodzenie wyciąga, wtenczas na przedstawienie o tém rządow gubernialnych Rządzący Senat, roztrząsnąwszy okoliczności, i rozpoznawszy wartość i ich naturę, rozkaże: albo przenieść przedaż ich do stolicy, albo też ponowić ją w gubernii, dawszy majątkowi niższą taxę. — „Na oryginale kopii opinii Rady Państwa napisano. — « JEGO CESARSKA MOSC opinią powszechnego zebrania Rady Państwa, o rozciągnieniu Ukazu 12 marca 1807 roku na kupieckie i mieszczańskie majątki, w razie, gdyby one w guberniach sprzedanemi bydź nie mogły, Naywyżey potwierdzić raczył i wypełnić rozkazał. Prezydent Rady państwa *Piotr Xiążę Łopuchin.* Rozkazali: dla należytego wypełnienia stosownie do powyższey, Naywyżey potwierdzoney opinii Rady Państwa, o rozciągnieniu Ukazu 12 marca 1807 roku, na kupieckie i mieszczańskie majątki w razie, gdyby one w gubernii sprzedanemi niebyły, zalecić ukazami wszystkim gubernialnym i obwodowym Rządom, również przez ukazy uwiadomić izby skarbowe, główne i jeneralne sądy; także Ministrów, Kontrolera Państwa, St. Petersburskiego i Moskiewskiego wojennych Jenerał Gubernatorow, Syhirskiego Jenerał-Gubernatora, Wojennych gubernatorow zarządzających i cywilnemi sprawami, i wszystkich naczelnikow guberniy. Do Nayświętszego zaś Rządzącego Synodu, i do Moskiewskich Departamentow Rządzącego Senatu posłać uwiadomienie. Maja 21 d. 1818 roku.

Liczba okrętów w *Rydze* dnia 6 lipca: przybyłych 720, wyszłych 619.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebrny 3 r. 81½ k, dukat nowy 10 r. 80 k., stary 10 r. 70 k; imperyał 37 rubli.

Królestwo Polskie.

z Warszawy dnia 14 lipca.

JO. Xiążę Namiestnik Królewski powrócił do tey stolicy dnia 11 b. m.

Miasto Wolne Kraków.

Obie gazety Warszawskie umieściły z *Krakowa*, pod dniem 4 lipca, następujące opisanie obrzędu żałobnego po zgonie Tadeusza *Kościuszki.*

Na naypierwszy odgłos smutney wiadomości o zgonie Jenerała Tadeusza *Kościuszki*, cały ród Polski, przejęty uczuciem żalu po stracie Męża od wszystkich rodaków uwielbianego, smutnemi pieniami w przybytkach Pana Zastępów, oddawał cześć szanownym popiołom nieodżałowanego Wodza. Temi samemi uczuciami przejęci Polacy, Rzeczpospolitę Krakowską składający, wraz z obywatelami Województwa Krakowskiego, w różnych kościołach tego miasta, żałobnym religiynym obrzędem, nieśli poszanowanie czcigodnym Rycerza zwłokom. Towarzysze broni Bohatyra, w kościele OO. Kapucynów odprawili żałobny obchód. W kościele Katedralnym obywatele Rzeczypospolitey i Województwa Krakowskiego, zgromadzeni na dniu 11 grudnia r. 1817 wyrządzali tę smutną posługę szanownym prochom Naczelnika. Co tylko do tego smutnego aktu, dla uczynienia go godnym pamiątki, jaką obchodzono, sztuka ozdoby i kształtu przydać mogła, to wszystko kosztem własnym Kapituła Krakowska zastąpiła. Wśród licznego duchowieństwa i błagalnych ofiar, wśród ludu, który tę wspaniałą Bazylikę napełniał, Pasterz Dyecezyi JW. JX. Biskup odprawił żałobne nabożeństwo, a JW. JX. *Łancucki*, Scholastyk Katedralny i Archi-prezbiter kościoła Panny *Maryi*, zwykłą sobie wymową, do łez wszystkich słuchających pobudzającą, cnoty i zasługi Wodza, w sercach Polaków nigdy niezatarte, przytomnemi uczynił. Nie przestali jeszcze obywatele miasta *Krakowa* na tych żałobnych obchodach. Zmarły Naczelnik był im zawsze obecny, gdy na rynku tey stolicy, przysięgę Powstania Narodowego wykonywał, jak tę przed Majestatem Boga, w kościele Archi-prezbiteryalnym stwierdzał. Każdy kamień odświeżał im pamięć tych dzieł Rycerza, upragnęli przeto, aby w tym samym kościele, gdzie Wodza swego wznoszącego ręce do Pana Zastępów za sprawą Narodu widzieli, aby tam cieniom jego cześć i posługę ostatnią oddali. Uczyniwszy zatém między sobą składkę, zeszli się na żałobne nabożeństwo do wspomnionego kościoła, posępną starożytną postacią, wspaniałym katafalkiem, napisami do obrzędu zastosowanemi, dodawającego powagi tey żałobney ceremonii. JW. Dziekan Katedralny *Skórkowski*, składał błagalną ofiarę przed ołtarzem Wszechmocnego, a wymownym głosem W. JX. *Dzianotty*, Kanonik Sandomierski, opowiadając czyny zmarłego Rycerza, zachęcał Polaków do staropolskiey cnoty. Nie mogła się ukoić w żalu cała rodzina Polaków nad stratą wielkiego Męża; zapragnęli wszyscy, ażeby te szanowne znakomitego rodaka popioły, na obcey złożone ziemi, do oyczystey przeniesione były. Poparł te życzenia Rząd Polski, w tym celu prośbą do N. Cesarza Wszech Rossyy, Króla swojego, podaną. Wspaniały ten Monarcha, Wskrzesiciel imienia polskiego, nietylko do tey prośby przychylić się raczył, ale nadto koszta sprowadzenia tych zwłok z Skarbu publicznego zastąpić polecił. A co się tycze oznaczenia mieysca, w którém mają spoczywać śmiertelne szanownego Wojownika zwłoki, N. Pan zostawił do woli Narodu. W tym właśnie czasie obywatele Rzeczypospolitey Krakowskiey na Seymie grudniowym zgromadzeni, życzenia swoje do Senatu zanieśli, aby *Kraków*, jako mieysce składu starożytności narodowych i naydroższych oyczyzny pamiątek, posiadł oraz prochy tego Wielkiego w narodzie Polskim Męża. Rząd Królestwa, będąc w tey mierze tłumaczem życzenia powszechnego, odstąpił do tego Panteonu, drogich Tadeusza *Kościuszki* popiołów i zaszczyt strzeżenia ich mieszkańcom Rzeczypospolitey Krakowskiey powierzył, które, przez Xięcia *Jabłonowskiego*, Vice-Referendarza w Królestwie Polskiém, sprowadzone do *Krakowa* zostały. Godność tego nieoszacowanego skarbu, godność obrzędu, jaki w imieniu wszystkich Polaków Rząd Rzeczypospolitey Krakowskiey miał obchodzić, wymagała czasu do potrzebnego przygotowania. Dla tego, Bohatyra naszego ciało z *Solury* przywiezione, złożone tym czasem zostało w kościele *S. Floryana* na *Kleparzu*. Od dnia więc 11go marca, w którym te zwłoki w wspomnionym kościele złożone były, przybytek ten Pański, stał się przybytkiem powszechnego ludu Zgromadzenia. Tam Towarzysz broni *Kościuszki* przy popiołach Wodza, rany pod jego dowództwem odniesione goił. Tam obywatel straty, jakie w sprawie oyczyzny pod jego naczelnictwem poniosł, na zysk jey rachował. Tam nędzny wpatrując się w obraz nieporównaney Bohatyra skromności los swóy pocieszać nauczał się. Tam lud wieyski prochy dobroczyńcy swego łzami skrapiał. Duch *Kościuszki* patrzał z granic nieśmiertelności na uczucia rodaków, jakie przy śmiertelnych jego zwłokach wydawali. Aż nakoniec potrzebne przygotowania do obrzędu pogrzebowego ukończone zostały. Senat Krakowski dzień 23 czerwca na ten obchód naznaczył. Na odgłos dnia oznaczonego, zebrali się z nayodległeyszych nawet Prowincyy i okolic Polacy. Zgromadził się lud wieyski, i miasto *Kraków* wy-

stawiało mieysce zjazdu Rycerstwa, które posłuszne na głos żyjącego Naczelnika, przy grobie jego chciało jakoby odebrać ostatnie rozkazy i nauki: jak kochać trzeba oyczyznę.

W dniu 22 czerwca oznaczonym przez Senat Rządzący do przeprowadzenia szanownych zwłók Jenerała *Kościuszki*, z kościoła *Sgo Floryana* do kościoła Katedralnego, od samego południa ulice napełnione były ludem, który raz ostatni, chciał jeszcze oglądać martwe popioły ukochanego Rodaka. O godzinie 7mey w wieczór zgromadziło się do kościoła liczne duchowieństwo, władze wszystkie Rzeczypospolitey Krakowskiey, i władze Krolestwa Polskiego w tém mieście zostające, obywatele, których ten załobny obchód z dalszych i bliższych okolic sprowadził, JWW. Kommissarze Demarkacyi, JWW. Rezydenci, JW. Prezes Senatu i WW. Senatorowie, JWW. Kommissarze Pełnomocni Organizacyi.

Gdy już cała parada uporządkowaną została, spuścili z katafalku ozdobnie przybranego trumnę officerowie milicyi i dawney gwardyi miasta *Krakowa*, i na ramionach swoich do wozu kirem czarnym, galonami srebrnemi obwiedzionym okrytego, zanieśli, i na nim złożyli. Odezwały się wtenczas dzwony w całém mieście, przy których smutnym odgłosie i nieustannném z dział biciu, ruszył żałobny orszak w tym porządku. Lud wieyski zajął ulice, przez które miała iść parada, potém szły cechy z chorągwiami i świecami zapalonemi, żandarmerya konna w kilku szeregach, muzyka instrumentalna i wokalna, duchowieństwo zakonne i świeckie, na czele którego JW. JX. *Łancucki*, Scholastyk Katedralny i Archi-prezbiter Infułat kościoła *Panny Maryi*, w pontyfikalnym ubiorze ten smutny kondukt prowadził. Następował wóz żałobny sześciokonny, otoczony ludźmi, w czarne suknie przybranymi z pochodniami, obok którego milicya piesza zajęła obszerne koło, gdzie były wszystkie władze i liczne obywatelstwo ze świecami, a lud na tę narodową ceremonią zgromadzony wszystkie ulice napełnił. Wśród żałobney muzyki przerywaney smutném duchownych pieniem, orszak przechodził przez miasto *Kleparz*, przez ulicę *Floryańską*, *Rynek*, ulicę *Grodzką*, aż przed kościoł *S. Piotra*, gdzie czekał JW. Biskup Krakowski, JW. *Nowiński*, Biskup Bibliyski i Kapituła Katedralna Krakowska. W tak poważnym połączonym orszaku ruszyła parada ku zamkowi. Wszystkie okna były napełnione patrzącemi. Dachy nawet okryte były widzami, a góra *Wawel*, o którą blade xiężyca odbijało się swiatło, wśród niezliczonych świec, wystawiała jednę ogromną z ludzi złożoną skałę. Widok ten, aby był wiernie oddany, malarskiego raczey wymaga pędzla. Wnieśli do kościoła trumnę ciż sami officerowie milicyi i gwardyi dawney, i na ozdobnym wysoko wzniesionym katafalku postawili. Gorzał cały kościoł światłem, które, odbijając się o broń w piramidy ułożoną, sprawiało widok zachwycający. Odśpiewany kondukt przy naydoskonalszey muzyce, smutną ceremonią dnia tego do 11tey godziny w nocy przeciągnioną, zakończył.

Nazajutrz, to jest, dnia 23 od rana odprawiało się nabożeństwo w kościele Katedralnym, Kapłani składali liczne błagalne ofiary, nie ustawały Psalmowe pienia. O godzinie 10tey wśród naypoważnieyszego płci piękney i wszystkich władz, obywatelstwa, i niezliczonego ludu zgromadzenia, JW. Prezes Senatu Hrabia Stanisław *Wodzicki*, zabrał głos w imieniu narodu Polskiego, który obchodzenie tego żałobnego obrzędu Rzeczypospolitey Krakowskiey powierzył. Wystawił krótko wojenne czyny Naczelnika, a obywatelskie Jego dzieła i cnoty w nayżywszym wystawiwszy obrazie, przy końcu głosu swojego, wieniec obywatelski na trumnę mieszczącą te drogie ulubionego Wodzą popioły złożył. Po głosie JW. Prezesa, JW. JX. Biskup Krakowski, w Pontyfikalnym ubiorze śpiewał mszą żałobną. Potém też same JW. JX. *Łancuckiego* wymowne usta, które w tym kościele o cnotach rycerskich i obywatelskich Tadeusza *Kościuszki* d. 11 grudnia 1817 mówiły, w nowym jeobrazie wystawiły. Nakoniec nadszedł moment dopełnienia ostatniego religiynego obrzędu. Odśpiewane zostało *Castrum doloris* przy naywybornieyszey muzyce przez JW. JX. Biskupa, dwóch Infułatów i 2ch pierwszych Prałatów Katedry Krakowskiey. Poczém zanieśli przed grób czcigodne zwłoki officerowie, a przed samém ich w te podziemne sklepienie spuszczeniem, Pasterz Dyecezyi JW. JX. Biskup Krakowski żegnał je po raz ostatni w duchu religiynym, i błogosławił im na nieśmiertelności podróż. Popioły te szanowne wniesiono do grobu i złożono obok popiołów *Jana III* i Xięcia *Józefa Poniatowskiego*. Przybytek więc ten sławy narodowey, w nową przybrany świetność, pomnożył skład tak drogich skarbów. Nie może się do niego zbliżyć Polak, bez podniesienia umysłu do wielkości cnot obywatelskich. W nim współcześni i późna potomność szukać będzie wzorów męztwa, i poświęcenia się dla oyczyzny. W nim wiecznie uwielbiać będzie imiona Mężów, których tam prochy spoczywają; w nim imie *Tadeusza Kościuszki*, zeczcią unieśmiertelnione zostanie.

Anglia.

(*z gaz. berl. i Korr. hamb.*) *Londyn, dnia 30 czerwca.* Stan zdrowia Królowey coraz się polepsza.

Dnia 26 t. m. przybył Xiążę *Hessen-Homburg* do *Carltonhouse* i miał długą konferencyą z Xięciem Rejentem.

Spokoyność tey stolicy przerwaną wczoray została bezprawiami i swawolą głosujących na wyborach parlamentowych; zaledwo w późną noc spokoyność przywrócona i to aż za osadzeniem w areście 50 ludzi. Podania o tém, co wróznych częściach miasta zaszło, różnią się między sobą, jednakże co do główney rzeczy wszystkie się zgadzają. Stronnicy Kapitana *M. Maxwell*, w liczbie 30 do 40, zebrali się około południa i ciągnęli przez ulice wóz, na którym się znaydowali maytkowie ze wstążkami oranżowemi (barwa kapitana) i mieli z sobą mały model okrętu. Z tym wozem chcieli się także udadz na mieysce głosowania, zkąd jednak przez licznie zebranych stronników *Burdetta* odparci, ścigani i powtórnie napadnieni zostali, a skutkiem tego napadu było zabranie i zdruzgotanie wozu. Dumni zwycięzcy, niosąc za trofea szczątki rozbitego wozu i modelu okrętowego, powrócili na mieysce głosowania, gdzie od innych licznie zebranych Burdettystow z okrzykami przyjęci byli. Końca zatrudnień wyborowych czekano spokoynie: poczém obranie nowych wawrzynow przez uderzenie na hotel Richardsona (miesce posiedzeń komitetu) w sprawie kapitana *M. Maxwella* postanowione zostało, i zaczęto natychmiast od wybijania okien. W krótkim czasie tak się tumult zwiększył, iż potrzeba było wezwać siły zbroyney. Atoli wyprowadzony na ten koniec oddział gwardyi konney napadniony został przez rozhukane pospólstwo słowami i uczynkiem. Skutecznieyszém się okazało sprawione przez jednego urzędnika odczytanie aktu przeciw buntownikóm, po czém wielu naywrzaskliwszych krzykaczow poymano i stawiono przed Panem *N. Conant*, członkiem magistratu, który się w jedney sali napadnionego hotelu znaydował. Powoli rozeszła się niespokoyna ciżba, a pojedyńcze kupy, które się jeszcze mieyscami trzymały, z łatwością rozpędzone zostały. Dzisiay nie zdarzyły się żadne bezprawia.

Za *Maxwellem* okazuje się coraz więcey głosow; 8go dnia wyborow (27 czerwca) miał on 3,145 głosow; 9go 3,056; a dnia 10go 3760. *Romilly* i *Burdett* przewyższają go jednak, pierwszy miał dnia 10go 4,168 głosow, a ostatni 3968. — Podług ostatniego biuletynu stan zdrowia kapitana *Maxwell* coraz się polepszał.

W Hrabstwie *Middlesek* znowu dawnieysi reprezentanci *Byng* i *Mellinsh* wybrani zostali; w *Liverpool* wybrani Pan *Caning* i jenerał *Gascoigne*. Pierwszy noszony był w tryumfie po mieście i miał pełną ognia mowę do ludu.

W piątek pojazd *Hunta*, na którym się on ze swoim synem i z przyjaciołmi, *Gale Jones* i *Elliot*, znaydował, ciągniony był od jego stronnikow przez wiele ulic. Popychający z tyłu popędzili tak mocno pojazd, że wielu ciągnących z przodu za dyszel wpadło pod koła, a ze dwoch młodych ludzi jeden rękę, a drugi czaszkę zdruzgotał.

Dziedziczny Xiążę *Hessen-Homburg* z małżonką swo-

ją, Xiężniczką *Elżbietą*, wypłynął d. 29 t. m. z *Dover* do *Calais*.

Amerykański jenerał *Gaines*, kazał stracić dwóch Anglików, którzy zaymować się mieli poduszczaniem *Seminolskich-Indyanow* do nieprzyjaznych krokow przeciw *Amerykanom*.

Znajomy hiszpański jenerał *Renovales*, który się za czasow Kortezow odwagą odznaczał, a późniey stał się przedmiotem prześladowania, d. 25 t. m. miał wyyśdz ztąd pod żagle do *Ameryki południowey* z kilką okrętami, które naładowane były zapasami wojennemi.

Gazeta rządowa amerykańska, *National Intelligemer*, zapewnia, iż otrzymała wiadomości z wyspy *ś. Heleny*, które donoszą, że *Bonaparte*, dowiedziawszy się o śmierci Xiężniczki *Karoliny*, mocno był zasmucony; spodziewał się bowiem otrzymać wolność za jey rządow. *Bonaparte* cierpiąc mocno na zdrowiu za zezwoleniem gubernatora, miał przenieść mieszkanie swoje do inney zdrówszey części tey wyspy.

Podług listow z *Gibraltaru* miało się okazać i w *Fez* morowe powietrze.

Wydawcy gazety *Times* pociągnieni tu zostali do sądu od Pana *Chateaubrind*, o którym w gazecie swey wspominali.

Dobry nasz, sławny doktor *Jenner*, który naypierwszy wprowadził szczepienie krowiey ospy, jest teraz mocno prześladowany. Mieliśmy tu bardzo wiele przykładow, że naturalna ospa, okazała się u takich osób, które przed 5 lub 15 laty szczepioną mieli. Zdarzyło się to nawet z osobami, którym D. *Jenner* sam ospę szczepił. Zaczęto u nas mówić przeciw krowiey ospie już w roku przeszłym; czyniono wszystko dla odwrócenia tey niechęci; atoli rapporta lekarskie z prowincyy pomnożyły od tego czasu bardzo ten okrzyk. W jednym z medycznych dziennikow naszych wyrażono: „Krowia ospa okazała się w *Londynie* i jego okolicach środkiem tak mylnym przeciw ospie naturalney, że wszyscy znakomitsi praktyczni lekarze już ją porzucili. Natomiast upowszechniać zaczynają używany dawniey sposób *inokulacyi*.

Francya.

(*Z gaz. berl. i Korr. hamb.*) *Paryż, dnia 28 czerwca*. Xiężna *Augouléme*, spodziewana jest na dzień 1 lipca do *St. Cloud*.

Hrabini *Gothland* (Królowa Szwedzka) oczekiwana jest na 29 t. m. do *Anteuil*, na letnie mieszkanie.

Podług rapportu Komitetu zdrowia: w *Paryżu* w roku 1817 utonęło 310 ludzi, z których uratowano 72.

Dnia 29 odprawi się na wielkim teatrze zwyczayny obchód pamiątki *Piotra Kornela*. Grane będą dwie jego sztuki *Cynna* i *Kłamca*. Przed reprezentacyą uwieńczone zostanie jego popiersie.

Podług gazety *Quotidienne*, w główney kwaterze angielskiey, w *Cambray*, przekonani są, że wyrok Monarchów sprzymierzonych względem ustąpienia woysk zaymujących pomyślnie dla *Francyi* wypadnie. Owszem dają się tam widzieć przygotowania, zapowiadające blizkie wyyście woysk cudzoziemskich.

Na ostatniém zgromadzeniu Akademii nauk, Professor *Gay-Lussac* czytał wiadomość o nowym metalu, *Cadmium* zwanym, który odkryty został przez Professora *Stromeyer* w *Gottindze*. Metal ten wygląda biało jak ołow, znayduje się w znaczney ilości w minach *Zynku* i łączy się bardzo dobrze z innémi metalami.

Coignard, mniemany Hrabia *de St. Helene*, pociągniony został powtórnie do sądu za nowy jakiś występek.

Żniwo zbożowe zaczęło się już w różnych okolicach Francyi, i jest bardzo plenne. W departamencie *des Landes*, takie jest żyto, jak od 12 lat nie pamiętają.

Wicehrabia *Torrebello*, króry się udaje jako poseł Króla portugalskiego i brezylijskiego do *Neapolu*, przybył do *Marsyllii*.

Liczbę oficerow, którzy zostają na połowie żołdu, i których coraz więcey do służby wchodzi, podają na 26,000

Paryż dnia 30 lipca. Wczoray byli na obiedzie w *St. Cloud* u Króla Xiążę *Tarentu*, Major jeneralny, i Xiążę *Mouchy*, Kapitan gwardyi. Wieczorem pracował Król z Xięciem *Richelieu*.

Gdy przed kilką dniami Xiążę *Richelieu* do pałacu *Tuilleries* jechał, pojazd jego przejechał kobietę z dzieckiem. Xiążę wyskoczył natychmiast z pojazdu kazał dać potrzebny ratunek kobiecie, i nie opuścił jey prędzey, póki lekarz nie oświadczył, że nie jest skaleczoną. Nazajutrz posłał tey kobiecie, która się w niedostatku znaydowała, 300 fr., nadto otrzymała umieszczenie, które sposób do życia dla niey zapewnia, a syna w jednym domu wychowania.

Wczoray wszedł tu pierwszy pólk szwaycarski.

Jenerał *Frimont*, Dowódzca woysk austryackich we *Francyi*, wyjechał do wód badeńskich.

Piszą z *Bordeaux*, że tameczni żeglarze niedawno jeszcze widzieli wielkie massy lodu na morzu atlantyckiém.

Dnia 24 t. m. w *Mont Saint Sulpice*, o cztery mile francuzkie od *Auxerre*, wybuchnął pożar i mniey jak we trzech godzinach obrócił 63 domow w perzynę. Cała strata wynosi przeszło 400,000 franków. — Dnia 18 gwałtowne ulewy zatopiły całą okolicę *Auxerre*. Deszcz z gradem spadał przez pół godziny, jakby strumieniami, i zniszczył całe żniwo 19 gmin. W niektórych mieyscach stała woda na 6 stop; w *Fontenai* zginęło 4 dzieci w jednym domu, który pędem wody uniesiony został. — Podobneż nieszczęście zdarzyło się w departamencie *Gironde*, gdzie burza gminę *Quinsac* spustoszyła. Zrana już niebo zagrażało nieszczęściem, które wieczorem nastąpiło; wiatr mocno się srożył. Około godziny 1szey po południu okrył się horyzont od północy chmurami piorunowemi. O godzinie 3ciey dął wiatr z tey strony z wielką gwałtownością. O godzinie 5tey ukazały się z przeciwnych stron nieba ogromne czarne chmury, i ztarły się nad gminą *Quinsac*. Wnet ukazały się z nich trzy słupy ogniste, których wierzchołki okryte były w białawą mgłę, i spuściły się prostopadle na ziemię. Ze słupow tych, zacząwszy od postawy aż do ich szczytu, biły tysiące piorunow, i straszliwy huk w powietrzu wydawały. W krótce potém ze środka chmur wypadł słup wody, który w okamgnieniu okolice zatopił i wszystkie domy w *la Palude* wodą zalał. Ulewę tę poprzedził grad, wielkości jak kurze jaje, który przez kwadrans padał. Potem zaczął nanowo i padał z nawałnym deszczem aż do godziny 7ey wieczorem; ziemia okryta była na 6 do 7 cali gradem. Znayduiący się na polu ludzie przybici zostali od tego gradu, i ratowali się od śmierci tylko tym sposobem, że zasłaniali głowy tykami z winnic, albo co naprędce dopaść mogli. Błyskawice były rzadkie i ciemno ogniste, grzmot wydawał się przytłumiony i rozlegał się daleko; około godziny 8mey wieczorem niebo tak było ogniem okryte, iż zdawało się, że miasto *Bordeanx* stało się pastwą płomieni.

Niderlandy.

(*z gaz. berl.*) *Bruxella, dnia 3 lipca*. Król w towarzystwie Xięcia *Fryderyka* objeżdża prowincye północne swego państwa.

Dnia 20 w *Nieuport*, położony został kamień węgielny do tamecznych warowni. Mieysce to nad granicą francuzką stanie się nader ważném.

Od czasu powrótu Xięcia *Wellingtona* do główney kwatery *Cambray*, wysłano ztamtąd wiele gońców do *Londynu* i *Wiednia*. — Mówią, że Xiążę najął tu hotel dla swey kancelaryi, zkąd wnoszą, iż na przyszłość sam tu stałe mieszkanie mieć będzie.

Austryja.

Z Wiednia d. 6 lipca. — NN. Cesarstwo Ichmość powrócili w naylepszem zdrowiu z podróży odprawioney do kraiów swoich Dalmackich, dnia 3go b. m. o południu, i stanęli w *Baden*, dokąd N. Arcy-Xiężniczka *Marya Ludwika*, Xiężna *Parmy, Placencyi* i *Gwastalli* dniem pierwiey przybyła.

Ameryka północna.

P. *Cobbet*, który wyniósł się z Anglii do Ameryki, został skazany na zapłacenie 100 funtów szterl. za napisanie artykułu przeciw rządowi Zjednoczonych Stanów.

Wolno drukować. Ignacy Reszka Komit. Genz. Czł. — *w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism peryodycznych.*

DODATEK

Wilno dnia 12 Lipca 1818 roku.

— *Wilno* —

Dalszy ciąg ofiar na wzniesienie pomnika Mikołajowi Kopernikowi w Warszawie.

Składka w Wilnie u niżey podpisanego:

Bezimienny Obywatel z Białorusi przysłał poczta r. ass. 60. — Jan Budziłowicz Radz. Nadw. Dyrektor szkół gub. wil. duk. holl. 2. — Józef Skoczkowski Radz. Nadw. Prefekt Gimn. Wileń. duk. holl. 1. Alexander Żyliński Naucz. Fizyki rub. sr. 1. Hilary Kondratowicz Naucz. Matem. rub. sr. 2. Ignacy Szydłowski Naucz. Wymowy rub. sr. 1. X. Stanisław Czerski Kan. Brzeski, Naucz. Literat. starożyt. rub. sr. 1. Remigiusz Lisowski Naucz. Gramm. duk. holl. 1. Julian Suchodolski Naucz. Arytm. rub. sr. 1. X. Michał Olszewski Kapelan Gimn. Wileń. rub. sr. 2. Marcin Kochański Radzca Tyt. Naucz. Języka Niemiec. rub. sr. 2. Piotr Ostrowski 9tey klassy, Naucz. Jęz. Rossyy. rub. sr. 1. Michał Podoliński Naucz. Rysun. kop. sr. 30. *Uczniowie Gimnazyum Wileńskiego, klassy VI.* Wincenty Andrzejewski, Adam Adamowicz, Bogumił Bartoszewicz, Józef Boczkowski, Ignacy Hausmann, Symon Jursza, Seweryn Kamiński, Alexander Karłowicz, Jan Klukowski, Julian Komar, Teofil Komar, Henryk Liebelt, Karol Malczewski, Franciszek Mejer, Józef Mejerowicz, Michał Ochocimski, Józef Piwiński, Maciey Peculewicz, Karol Raczyński, Floryan Rogowski, Jan Rogalski, Adam Rogalski, Józef Stankiewicz, Dominik Wilgocki, złożyli ogółem rub. sr. 17 kop. 50. *Klassy V.* Herkules Abramowicz, Michał Chodasewicz, Józef Chodorowicz, Kazimierz Eysymont, Tomasz Galimski, Ferdynand Grodkowski, Jakób Grodkowski, Tomasz Hausmann, Jan Horain, Jan Ilkiewicz, Wincenty Juchniewicz, Bolesław Kontrym, Jan Kunicki, Władysław Lenczowski, Edward Machwitz, Ignacy Niemczewski, Gasper Olszański, Ignacy Pilecki, Michał Poźniak, Henryk Römer, Mikołay Sławiński, Jan Szlezyngier, Michał Szulc, Franciszek Szwykowski, Jan Tyszkiewicz, Józef Tyszkiewicz, Józef Wasilewski, Antoni Zenowicz, ogółem złożyli duk. holl. 3. rub. sr. 16. kop. 22½. *Klassy IV.* Józef Abłamowicz, Józef Bartoszewicz, Dominik Bohdanowicz, Tadeusz Bonner, Romuald i Józef Charmańscy, Stanisław Chomiński, Wincenty i Franciszek Chrzanowscy, Wincenty Dabry, Bogusław Daniszewski, Piotr Derszkoff, Hipolit i Wiktor Drzewiccy, Jan Haciski, Jan Florentyni, Ignacy Januszewski, Jan Januszkiewicz, Alexander i Antoni Jazdowscy, Antoni Jankowski, Adolf Kublicki, Jan Kulikowski, Justyn Kulwiński, Michał Milewski, Alexander Mickiewicz, Konstanty Mickiewicz, Karol Maciejewski, Kajetan Mazurkiewicz, Izydor Naumowicz, Maurycy Prozor, Ignacy Pomarnacki, Franciszek Puciłowski, Konstanty Piotrowski, Tomasz i Jan Pawłowscy, Karol Pawłowski, Kazimierz Rossadowski, Prosper i Maurycy Rossieccy, Felix Rożański, Emeryk Staniewicz, Alexander Siemaszko, Stanisław Sienkiewicz, Ignacy Smoleński, Onufry Sienkiewicz, Wincenty i Hipolit Szostakowie, Xawery Turski, Benedykt Tyszkiewicz, Antoni i Józef Wierzbowiczowie, Ignacy Ważyński, Onufry Woronecki, Józef Zaykowski, Wacław Żyliński, Jan Łubieński, Wincenty Kulesza, Hieronim Zabłocki, Adolf Bernard, Leander Piotrowski, Jan Orłowski, Jan Sienkiewicz, Jan Wolff, Henryk Biesiekierski, Xawery Czernicki, złożyli ogółem rub. sr. 28 kop. 95. *Klassy III.* Jan Adamowicz, Hieronim Bortnowski, Ignacy Budrewicz, Karol Bekiert, Jan Bitner, Alexander Chodzko, Kajetan Czayczyński, Ignacy Czernicki, Konstanty Czerwiński, Franciszek Dłuski, Jan Fok, Alexander Frohland, Waleryan Grzymała, Józef Goldstein, Konstanty Głębocki, Alexander Hermanowski, Antoni Hoppen, Antoni Jurgiewicz, Kajetan Kozieł, Józef Kozieł, Julian Karczewski, Ignacy Kozicz, Ignacy Kościałkowski, Antoni Klimaszewski, Hieronim Klimaszewski, Michał Kaczkowski, Stefan Łapiński, Józef Maryański, Michał Minkiewicz, Teodor Miłkiewicz, Karol Mikołajewski, Jan Masłowski, Mikołay Nalewayko, Leon Odyniec, Ignacy Orłowski, Ludwik Prosiński, Szczęsny Rumbowicz, Xawery Rapacki, Zygmunt Rewkowski, Władysław Refeld, Alexander Ropp, Faustyn Szymkowski, Ludwik Spitznagel, Alexander Śledziński, Leon Szwykowski, Karol Sienkiewicz, Adam Stankiewicz, Alexander Staniewicz, Daniel Szpor, Józef Szczapiński, Romuald Szkultecki, Jan Tedyn, Edward Tuczkiewicz, Franciszek Uzłowski, Henryk Uzłowski, Felix Wrotnowski, Michał Weissenhoff, Józef Woyszwiło, Józef Zycki, Benedykt Zorgenfrey, Michał Zdzitowiecki, Ferdynand Zeligier, Ignacy Żukowski, Wincenty Żyliński, Justyn Zakrzewski, złożyli ogółem rub. sr. 17 kop. 80.

Za zgodność: Jan Znosko Radzca Nadw. Proff. Uniw. Wileń. Członek Król. Towarzystwa Warsz. Przyjaciół Nauk.

Doniesienie z Teatru.

Znajoma na Polskiey scenie z wielkiego talentu aktorka szczególnie w rolach tragicznych Jmć Pani Leduchowska przybyła z Warszawy do tuteyszego miasta, w celu służenia P. Publiczności w kilku spektaklach na tuteyszym Teatrze i w następującą niedzielę, to jest: dnia 14 tego m. da się widzieć w roli *Alfrydy, żony Machbeta* w Tragedyi wielkiey z angielskiego Pana *Shakespeare* w pięciu aktach pod tytułem: *Machbet.*

Królestwo Polskie.

Prawo o normalném rozgraniczeniu dóbr wszystkich nieruchomych gruntowych w kraju Królestwa Polskiego. (*Ciąg szósty*)

TYTUŁ XV. *O wyrokach zaocznych Sądu zjazdowego, oraz Sądu Ziemskiego; tudzież o zaocznych protokółach Sędziów zjazdowych, i o skutkach zaoczności.*

Art. 78. Jeżeli wyrok Sądu zjazdowego podług art. 70 wydany i stanowiący granice będzie względem którey strony zaoczny, tedy w tym przypadku koniecznie Sąd zjazdowy zaraz po publikacyi wyroku, strony względem mieysca spornego, tak, jak się w art. 76 powiedziało, prowizoryynie zabezpieczyć winien; a następnie akta, oraz wyrok i mappę Sądowi Ziemskiemu odeśle.

Strona zaś stawająca obowiązaną jest wyciąg wyroku takowego zaocznego stronie przeciwney zaocznie osądzoney dla wiadomości doręczyć.

Art. 79. Jeżeli od wyroku tego strona zaocznie osądzona w terminie legalnym przez pozew do Trybunału appellacyynego wydany odwoła się, natenczas exekucya onegoż stosownie do art. 75 aż do prawomocnego w wyższey instancyi zapaść mianego wyroku wstrzymana będzie.

Art. 80. Jeżeli zaś od wyroku pomienionego strona zaocznie osądzona appellacyi w terminie legalnym przez pozew nie założy, natenczas strona wyrok zaoczny zyskująca wezwie też stronę na dni 14 przed Sąd Ziemski, i prosić będzie o wyznaczenie Sędziego zjazdowego do wykonania tegoż wyroku. W tym przypadku, Sąd Ziemski przekonawszy się o legalnie położoném stronie przeciwney wezwaniu, jednego już tylko Sędziego zjazdowego delegować będzie, który podług osnowy art. 74 granicę zawyrokowaną obznaczy, i dzieło swoje Sądowi Ziemskiemu odeśle.

Art. 81. Oppozycya przeciw zaocznym wyrokom

czyli to Sądów zjazdowych stanowczo granice rozsądzającym, czyli też Sądu Ziemskiego zjazd na grunt Sędziów zjazdowych oznaczającym, czyli też przeciwko zaocznym wyrokom Trybunału appellacyynego, nakoniec przeciwko zaocznym protokółom, przez delegowanych Sedziów lub Sądy zjazdowe na gruncie sporządzonym, w kodexie postępowania sądowego, co do innych cywilnych spraw dozwolona, w sprawach granicznych mieysca mieć nie będzie, i tylko droga odwołania się do wyższey instancyi podług tego, jak się w tytule XIV ninieyszego prawa powiedziało, stronie zaoczności dopuszczającey wolna pozostanie.

TYTUŁ XVI. *O postępowaniu Sądowém co do spraw granicznych w Trybunałach Appellacyynych.*

Art. 82. Od wyroków tylko Sądów zjazdowych w sprawach granicznych, czyli to ocznie, czy też zaocznie zapadłych, i podług art. 70 ogłoszonych, stronie uciążoną być się mniemającey, tak jak w innych sprawach cywilnych, wolne jest odwołanie się do właściwego Trybunału appellacyynego.

Art. 83. Odwołanie się powyższe niepierwey jak dopiero po zapublikowanym wyroku Sądu zjazdowego stanowczo podług artykułu tegoż 70 granicę między dziedzinami w sporze będącą rozsądzającego, w sposobie tym, jak się już wyżey w art. 75 i 79 powiedziało, oświadczone i założone bydź może.

Art. 84. Odwołanie się takowe przez strony w kraju zamieszkałe w terminie 3miesięcznym; przez strony w kraju nieprzytomne w terminie 6miesięcznym, pozwem do Trybunału appellacyynego przez stronę przeciwną wydanym poparte bydź powinno. Termina powyższe rachować się zaczną, co do wyroków ocznych, od dnia oświadczoney i zapisaney przed Sądem zjazdowym podług art. 75 appellacyi; co zaś do wyroków zaocznych, od dnia doręczonego podług art. 78 wyroku stronie przeciwney zaocznie osądzoney.

Art. 85. Z pozwów do Trybunału appellacyynego w drodze odwołania się wydanych, sprawa tamże nie wprzód jak po upłynieniu miesięcy 3, jeśli strona appellowana w kraju jest zamieszkałą; po upłynieniu zaś miesięcy 6, jeśli w kraju jest nieprzytomną, wprowadzoną bydź może. Termin ten rachować się zacznie od daty ostatniego położenia pozwu.

Art. 86. Przy odwołaniu się w sprawie graniczney od wyroku stanowczego przez Sąd zjazdowy wydanego do Trybunału Appellacyynego, wolno będzie stronie appellującey razem i przeciwko całey pertraktacyi sprawy graniczney, jako też przeciwko protokółom Sędziów zjazdowych, oraz przeciwko wszystkim rezolucyom i wyrokom sądowym przygotowawczym i przedstanowczym uciążliwości swoje, w czémby te sobie wyrządzone bydź mniemała, Trybunałowi Appellacyynemu przedstawić.

Art. 87. Nie wolno będzie ani stronie appellującey, ani stronie appellowaney żadnych nowych dokumentów i dowodów, równie także żadnych nowych świadków, i w ogóle żadnych nowych wniosków stan sprawy zmieniających nad te, które w pierwszey instancyi wprowadzała i wnosiła, w Trybunale Appellacyynym drogą odwołania się wprowadzać i wnosić.

Art. 88. W sprawach jednak w pierwszey instancyi zaocznie osądzonych, strona zaocznie osądzona i appellująca może żądać od Trybunału appellacyynego zesłania na nowo Sądu zjazdowego na grunt. Sąd zjazdowy w tym razie uskuteczni nową instrukcyą sprawy podług tych samych prawideł, iakie dla niego, iako pierwszey instancyi, wyż iuż przepisane zostały. Powtórnie atoli wyroku stanowczego wydawać nie będzie; lecz ukończoną powtórną instrukcyą wraz z aktami Trybunałowi Appellacyynemu do stanowczego wyrokowania odeśle. Koszta tego powtórnego zjazdu tak urzędnikom zjazdowym należące się, jako też i innym stronom zrządzone, poniesione, w każdym podobnym przypadku strona zaocznie osądzona i o nowy zjazd prosząca poniesie. Gdyby atoli strona taż sama powtórnie przy nowey instrukcyi nie stawała, dobrodzieystwo wyż jey zastrzeżone utraci. Dobrodzieystwo to nie będzie także służyć tey stronie, któraby przy pierwszey instrukcyi stanąwszy, przy powtórney nie stawała.

Art. 89. Sąd Ziemski w sprawach granicznych do Trybunału Appellacyynego odwołanych obowiązany będzie, na żądanie któreykolwiek strony, akta wszystkie sądowe appellowanego processu granicznego tyczące się, wraz z mappą Trybunałowi appellacyynemu przy załączeniu ich konsygnacyi przesłać.

Art. 90. Przeznaczony będzie w każdym Trybunale Appellacyynym osobny rejestr sądowy, z którego raz w tydzień, to jest: w poniedziałki, sprawy graniczne sądzone będą, i w niegotowości tylko spraw w tymże rejestrze, inne rejestra do sądzenia brane bydź mogą.

Art. 91. Trybunał appellacyyny po rozsądzeniu sprawy graniczney obowiązany będzie wypis urzędowy wyroku swojego Sądowi Ziemskiemu do składu aktów granicznych przesłać, i akta wszystkie poprzednio sobie przez Sąd Ziemski przesłane onemuż zwrócić.

Art. 92. Do stron interessowanych należeć będzie wręczenie stronie przeciwney wyroku w Trybunale appellacyynym zapadłego.

Art. 93. Exekucya wyroku w Trybunale appellacyynym zapadłego, jeśli od niego do Trybunału Naywyższego żadna strona nie odwoła się, należeć będzie do jednego z Sędziów zjazdowych, którego Sąd Ziemski, na wezwanie przez którąkolwiek stronę stronie przeciwney na dni 14 doręczone, wyznaczy. Jeżeli zaś od wyroku Trybunału Appellacyynego nastąpiło odwołanie się do Trybunału Naywyższego, natenczas exekucya wyroku appellacyynego nie ma mieysca, lecz uporządkowanie posessyi między stronami przez Sąd zjazdowy, na mocy artykułu 76 niniejszego prawa nastąpioney, trwać będzie aż do ostatniego rozsądzenia w Trybunale Naywyższym.

NIEMCY.

Nowo-narodzoney Królewnie Wirtemberskiey dano na chrzcie imiona: *Zofia*, *Fryderyka*, *Matylda*.

Xiążę Sasko-Koburski zaprosił poddanych swoich wszelkiego stanu, ażeby trzymali do chrztu pierworodnego jego syna; tym celem wybiorą z pomiędzy siebie deputacyją. W wezwaniu oświadcza Xiążę: — „Chcemy, aby synowi naszemu dano imie *Jan*, które dom Saski tak długo nosił. Urodził się nawet w święto tego pobożnego i mądrego Patrona; życzymy mu więc i sobie samym, ażeby równie jak on, mógł w przyszłości pełnić to wszystko, co jest dobrém, a co przy urodzeniu jego już sobie wróżono.“

Na sessyi Seymu związku Niemieckiego dnia 22 czerwca. Poseł Xiążąt Holsztyńsko-Oldenburskiego, Anhaltskiego i Schwarzburskiego, miał bardzo piękną mowę o przedrukowywaniu xiążek. Wybrano wydział, który da zdanie, jakim sposobem możnaby zabezpieczyć autorów od przedrukowania ich dzieł?

Spodziewają się w *Karlsbad* przybycia Xiążąt *Blüchera* i *Schwarzenberga*.

Tayny rejestrator wojenny *Kröger* w *Dreźnie* robi kilka gatunków wina z kartofli.

Dnia 2 lipca obchodzono w *Hamburgu* rocznicę urodzin zmarłego sławnego poety *Klopstock*.

Podług drukowaney listy znayduje się w *Hamburgu*: 85 doktorów, 25 chirurgów pierwszey klassy, 5 drugiey, a 6 trzeciey.

Dnia 20 czerwca odprawiło się w *Karlsbad* kosztem *Mikołaja Russockiego* żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. *Tadeusza Kościuszki*.

PRUSSY.

Dnia 4 lipca założono w *Berlinie* węgielny kamień do nowego teatru, który stawiają na mieysce spalonego w r. zeszłym. Obrząd ten odprawił się w obecności Xiążąt Pruskich *Wilhelma* i *Augusta Ferdynanda*, oraz wielu znakomitych osób cywilnych i woyskowych.

HISZPANIJA.

Drukują w *Madrycie* zbiór urządzeń Króla Hiszpańskiego, których w roku 1817 jest 3 tomy, a czwarty pod prassą. Rozprzedano pierwsze wydanie wyszłego niedawno w *Madrycie* pisma: *Zginęła nowa Hiszpanija* (Amerykańska), *jeżeliby cudzoziemcom wolno było handel z nią prowadzić*.

Wolno drukować. Ignacy Reszka Komit. Cenz. Czł. — *w Wilnie w Drukarni Redakcyi pism peryodycznych.*

Ogłoszenia.

1. Od Rządu gubernialnego Mińskiego ogłasza się: Czy niezayduje się gdzie familija lub sukcessorowie, zmarłego w mieście Pińsku odstawnego, 2giey Artylerzyskiey brygady lekarza, Chryzostoma Lissowskiego? a jeśli się gdzie okażą, to niech dla odebrania pieniędzy, zebranych z naznaczoney wyprzedaży pozostałego majątku, przybywają z przyzwoitemi dowodami do tego gubernialnego Rządu, na naznaczony podług prawa termin. Junii 27 dnia 1818 roku.

Sekretarz Arcimowicz.

---

1. Excerpt rezolucyi z protokułu Ekonomicznego Kommissyi dla urządzenia Interessów Radziwiłłowskich ustonowioney w dacie poniżey wyrażoney pod Numerem Tysiącznym dwódziestym siódmym zapadłey a dnia dziesiątego lipca roku idącego do Kuryera Litewskiego pod pieczęcią urzędową teyże Kommissyi wydan.

Roku tysiąc ośmset ośmnastego miesiąca julii dziewiątego dnia. Z Mocy Naywyższego JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Rozkazu w odezwie JW. Senatora Nowosilcowa z datty siedmnastego apryla roku teraznieyszego za Numerem czterdziestym drugim do JW. Wojennego Gubernatora Litwy Rzymskiego Korsakowa uczynioney, obiawionego, i od tegoż JW. Wojennego Gubernatora na dniu czternastym maja za Numerem dwusettnym siedmdziesiątym drugim w Kommissyi otrzymanego, względem oznaczenia summy na utrzymanie Komitetu wierzycieli Radziwiłłowskich; składać się mającey od tych szczególnie kredytorow, którzy pobierają procenta. Kommissya po skommunikowaniu się z tymże Komitetem i po uformowaniu dla onego Etatu, znaydując proporcyą, iż na konieczne expensa, opłatę Członkow i Kancellaryi, każden z possesorow zastawnych od jednego tysiąca złotych polskich, wnieść powinien złotych sześć i groszy dwadzieście, obowiązuje przez niniejszą rezolucyą wszystkich ogulnie zastawnych possesorow dóbr Massy po zeszłym Xiążęciu Dominiku Radziwille pozostałey, ażeby ci, od kapitałow swoich w ratach następnych, pierwszą do dnia piętnastego augusta r. teraźnieyszego złotych pol. trzy i groszy dziesięć i drugą do dnia piętnastego februarii tysiąc ośmset dziewiętnastego roku także po złotych polskich trzy i groszy dziesięć, od każdego tysiąca złotych polskich, pod kwit kassyera kommissyynego W. Michała Kotłubaja kassę komitecką utrzymującego złożyli. Komitet albowiem nieotrzymując dotąd należney opłaty, jeśliby nadal z powodu niewnoszenia powyższey ilości przez kredytorow, doświadczył wydalenia się osob kancellaryą onego składających a ztąd zwłoki w czynnościach, Kommissya działając na mocy Naywyższego Rozkazu znaydzie się w obowiązku użyć władz rządowych do wyexekwowania takowych opłat. Takowe swoje postanowienie dla powszechney wiadomości do Gazety Kuryera Litewskiego i Korespondenta oraz Gazety Warszawskiey podać, i Sądom niższym celem ogólnego zawiadamienia przesłać postanowiła. (podpisano) Antoni Dyżmas Lachnicki w mieyscu Prezesa, Adam Gunther, Antoni Łappa, Jan Peterson Kommissarz, Gasper Romanowicz Zastępujący.

Zgodno z Protokołem Swiadczę Ludwik Czernichowski Sekretarz.

---

1. Szlachecka opieka Białostockiego i Sokolskiego Powiatow, powodem dekretu dnia 8 julii 1814 roku w Sądzie Cywilnym Sokolskim zapadłego, taxę i exdywizyę funduszow zeszłego Dominika Matkiewicza i oddział połowy majętności Łososney aktorstwa żony jego Karoliny Chreptowiczówny ulegley, a dopiero do niezaprzeczonego aktorstwa koleją spadku do nieletniego Emiliusza Sierzputowskiego należącey przeznaczającego. Oraz kiedy Sąd Exdywizorski na zjezdzie pierwszym dnia 1 septembra tegoż roku na gruncie Łososney, po ułatwieniu kwestyi temu terminowi właściwych na ukończenie sobie poruczonego dzieła, w powtórnym dnia 25 augusta 1815 roku przez się zamierzonym nie zebrał się. Zatym przez niniejsze uwiadamia i wzywa wszystkich wierzycieli ś. p. Dominika Matkiewicza do majątku onego Łososny w Powiecie Sokolskim położonego, z attynencyami w połowie przynależnego, i dalszego wszelkiego, pretensye ścielących; z jakiego bądź kolwiek względu stosować mogących, iżby na dniu 16 septembra 1818 roku jako powtórnym i ostatecznym do zjazdu terminie przez tę opiekę zamierzającym się, przed Sądem Exdywizorskim sami przez siebie, lub prawnie umocowanych w majętności Łososny stawili się, i pretensye swoje udowodniali. W przeciwnym zdarzeniu, każdego niestawającego pretensya za ustałą nazawsze ogłoszoną zosatnie i wiecznemu upadkowi podlegać będzie. Działo się obwodu Białostockiego w mieście Powiatowém Sokołce roku 1818 mca junii 28 dnia.

Sędzia Powiatowy Franciszek Gródzki. Sekretarz Józef Maciutowicz.

---

1. Za Remmissą Sądu Ziemskiego Pttu Lidzkiego przeznaczony jest Sąd Dzielczy Exdywizorski na majątek Wiewiorka WW. Summeroków Starościców Kopczańskich w Powiecie Lidzkim położony, wzywa się wszystkich kredytorow, aby, mając pretensye swe, stawili się na dzień 10 8bra roku idącego do majątku pomienionego Wewiorki. Dnia 30 junii 1818 roku.

Urzędnicy: Alexander Narbutt były Marszałek Pttu Lidzkiego Prezydujący. Franciszek Edward Pilecki Exdywizor. Wincenty Jankowski Exdywizor.

---

1. Na skutek dekretu Remisyynego Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Litewsko-Grodzieńskiey w roku teraźnieyszym 1818 Julii 3, dnia ogłoszonego, taxę i Exdewizyą wszelkich funduszow po zeszłym Franciszku Duninie Graffie Jundzille b. Podkomorzym Grodzieńskim i Kawalerze Orderow, pozostałych; a mianowicie dóbr: Brzostowica murowana z folwarkami i attynencyami, w Gubernii i Powiecie Grodzieńskim, oraz dóbr Ikazin z folwarkami i attynencyami w Guberniach Wileńskiey w Powiecie Brasławskim, i mińskiey w Powiecie Dzisnieńskim położonych, pomiędzy jego Kredytorow, i różnego tytułu pretensorow przeznaczającego; niżey podpisany będąc do Massy Oyca swojego o pozyskanie funduszów Macierzystych nayważnieyszym Pretensorem, a tylko z tytułu Sukcesora zostając obowiązanym do asystowania rozprawie konkursowey i rozliczenia się z wierzycielami i rozmaitemi jego pretensorami, przez niniejsze wezwanie uwiadamia wszystkie Interesowane osoby, że zjazd pierwszy Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego jest naznaczony na dzień 1. 7bra teraznieyszego 1818. roku v. s. do fundum Majętności Brzostowica murowana zwaney, w Gubernii i Powiecie Grodzieńskim położoney. 1818. Julii 4. dnia.

Wiktor Graff Jundziłł.

---

1 Wdowa po Zielonce Rotmistrzowiczu, za drugim mężem Magierowa: Obligi, trzy od roku 1781 i poźnieysze, na czer. złłch 150, czwarty roku 1792 na złotych 1,000, zastawiła u mnie, w roku 1807 za rubli srebr. sto pięć N. 105, syna swojego Zielonkę przeżyła, i sama umarła. Zatym WW. Zielonkowie, w Grodz. Gubernii mieszkający; po zmarłey roku 1793 7bra 9go w Grodnie, Teresie Zielonkowey Rotmistrzowey Starodub. i po jey synach Michale i Józefie Zielonkach, naturalni sukcessorowie raczą mi zwrócić, moją na ten zastaw pożyczoną, z zaległemi za lat jedenaście procentami, już w alterum tantum 210 rubl. srebr. urosłą summkę: tym sposobem, swoje Obligi u mnie wykupić; i ze mną wzajem się pokwitować, w domu moim, w Wilnie, na końcu przedmieścia Rudnickiego, za S. Stefanem i rogatką. Roku 1818 julii 12 dnia.

Franciszek Krupowicz Guberski Sekretarz.

Ogłoszenia po raz drugi i trzeci.

2 W mińskim gubernialnym Rządzie ma się przedawać z publicznego targu, opisane za dług należny tuteyszey Mińskiey Izbie powszechney opieki, mieszczan: Mowszy Lewina i Wulfa Turwisza, murowane domy, ocenione: pierwszy do 15,125 rubli, a drugi do 12,374 rubli ass.; azatem życzący nabydź takowe domy, zechcą jawić się do tuteyszego gubernialnego w Rządu sami, lub od nich prawnie umocowani plenipotenci terminie trzymiesięcznym, dla targow. Junii 20 dnia 1818 roku.

Sekretarz Felicyan Arcimowicz.

---

2. W mińskiey Gubernii, w powiatowych miastach: Wileyce, Borysowie, Rzeczycy, Dziśnie, Mozyrzu, Ihumeniu i Pińsku, postanowiono wybudować nowe drewniane, na fundamencie murowanym ostrogi czyli więzienia; a w mieście Słucku rozszeryć ostrog w budowach murowanych. Dla czego życzący przyjąć na siebie takowe budowy,

)1(

zechcą jawić się dla targow do Mińskiey Skarbowey Izby na terminy: pierwszy dnia 17, drugi 19, a trzeci ostateczny 21 następującego miesiąca augusta teraźnieyszego roku, z dostatecznémi ewikcyami, gdzie im okazane będą warunki, plany i śmiety czyli wyrachowanie kosztow. Junii 28 dnia 1818 roku.

Sekretarz Fel. Arcimowicz.

2. *Excerpt oświadczenia z protokułu potocznego Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu w dacie niżey wyrażoney zapisanego pod pieczęcią tegoż Sądu julii 6 dnia 1818 roku wydan.*

Roku tysiąc ośmset ośmnastego miesiąca julii szóstego dnia. Na skutek rezolucyi za prożbą szlachcica Michała Chrapowickiego Podkomor. Pttu Babienowieckiego w Sądzie Głównym dnia szóstego idącego julii mca zaszłey, oświadczenie Imieniem tegoż Chrapowickiego przy prożbie złożone i przez jegoż podpisane w protokuł niniejszy zapisane zostało w następnych wyrazach: Oświadczenie Imieniem JW. Michała Chrapowickiego i Kawalera czyni się z pobudek następnych, zdarzają się częstokroć wypadki które chociaż los człowieka zagrażają doli jego w sposob nayprzykrzeyszy, zwłaszcza, kiedy okoliczności towarzyszące tym wypadkom, wypływają nie z jego działań i chęci, ale ze związku przyczyn, które nie zawsze bydź mogą kierowane w sposobie prostym i prawdziwie dobro stanowiącym. Po śmierci zeszłego ś. p. Instygatora Littgo Józefa Chrapowickiego oyca, oświadczający się dość znaczny odziedziczył majątek; w małey realni, większey zaś części obiektowani wierzyciele niechcąc wziąść na uwagę dostateczną odpowiedzialność przy dobrey wierze funduszow dellatora natarczywością swoją do tego stopnia doprowadzili rzeczy, że w roku 1813 przez uczynione w Ziemstwie Rosieńskiem oświadczenie, dellator oddawszy wszelkie swe fundusze na satysfakcyą wierzycielów, powołał onych do Sądu Głównego wileńskiego 2go Departamentu, który stosownie mając się do żądań debitora i wierzycielow przez wyrok swóy w roku 1814 oktobra 23 dnia ogłoszony, na jednoczasową rozprawę przed Sąd Exdywizorski wszystkich z pretensyami odesłał, i temuż Sądowi między innemi kwestyami ściśle śledzenie waluty obligow de nullo dato et accepto nastałych przyporuczył, stało się zadość dekretowi remmissyinemu Sądu Głównego. Sąd Exdywiz. w komplecie przyzwoitym i w czasie właściwym do majątku Jasnogórki w powiecie Rosieńskim położonego przybywszy, wyrok swóy akcessoryiny w roku 1815 augusta 24 dnia stronom ogłosił. Gdy tym czasem pryncypalna kwestya na dekrecie Sądu Głównego wileńskiego wniesiona z rzeczy działu wynikająca z JWW. Antonim i Eustachim Chrapowickiemi braćmi przez układ domowy między familią załatwioną została. Ukończona jedna z nayważnieyszych kategorya postawiła delatora w stanie czynienia z wierzycielami układow, układy te pomyślny wzięły skutek, a dellator z nayważnieyszą dla siebie i prawych wierzycielow pociechą, niemal wszystkich uspokoił, na co ma w archiwum swoim dowody, i każego interessowanego w tey mierze przekona, mając na celu dobro wierzycielow i własną spokoyność, ile oświadcza naywyższy swóy szacunek i wdzięczność dla tych, którzy przez powolność swoją na nią zasłużyli, a tym samym podali zręczność zaspokojenia dalszych, tyle znowu niewątpi o takowych których należnoście jeżeliby nie były zaspokojone, że unikając ciernowych drog processu skłonią się do tego co dla nich samych jest lepszem, i dla tego przez niniejsze oświadczenie wzywa pozostałych JWW. i WW. Wierzycielow, ażeby będący w Gubernii Witebskiey i Mińskiey raczyli znaydować się na kontraktach następnych Mińskich, będący zaś w Gubernii Wileńskiey na kontraktach przyszłych Sto Jerskich w mieście Wilnie, sami lub przez Plenipotentow, dla niezawodnego otrzymania swoich realnych należnościow. Łatwo każdy kogo dotykać może niniejsze oświadczenie z uwiadomieniem domyśli się, że nie wybiegi jakie dziś praktykujące się, lecz szczera chęć i przekonanie o istocie należnościow były do tego pubudką. Rok czwarty upływa od daty akcessoryinego exdywizorskiego wyroku, milczenie wierzycielow przez tak długi czas dowodzi rzetelne dotychczas postępowanie delatora; skutek okaże, że suma rzetelność przewodniczy oświadczającemu we wszystkich jego krokach do których zmierzając niniejsze oświadczenie do akt Sądu Głównego Litewskiego Wileńskiego 2go Departamentu podając i one własnoręcznie jako aktor podpisując, w gazecie dla wiadomości stron umieścić postanawiam. U tego oświadczenia podpis następny: S. Michał Chrapowicki Podkom. Pttu Babienowieckiego Kawaler orderu Sgo Jana Jerozolimskiego.

Sekretarz Dobrzański. Kazimierz Miaskowski Tytularny Sowietnik.

3 *Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż pomieniony gubernialny Rząd, na dopełnienie straconych, przez byłego Wilenskiey mieyskiey dumy, członka Rudolfa Wolfa rubli 195 kop. 73 srebrem, skarbowych pieniędzy; postanowił przedać z publicznego targu plac tegoż Wolfa w mieście Wilnie, na ulicy Wileńskiey pod N. 1141 znaydujący się, i oceniony do 1500 rubli assygn.; a zatem życzący nabydź takowy plac, zechcę jawić się do tego gubernialnego Rządu, dla licytacyi naterminy: pierwszy dnia 25, drugi 28 augusta, a trzeci ostateczny dnia 4 miesiąca septembra teraz. roku, z dostatecznemi ewikcyami, albo gotowemi pieniędzmi. Junii 26 dnia 1818 roku.*

Sowietnik Ławrynowicz. Sekretarz Kazimierz Nowicki.

4. *Podaje się do wiadomości: iż w majętności Woronczy, w Pcie Nowogródzkim, w Gubernii Litt. Grodzieńskiey, położoney, do dziedzictwa JW. Jenerała Hrabiego Niesiołowskiego należącey, w dniu 1. augusta i w dniach następnych, roku bieżącego 1818 odbywać się będzie licytacya za gotowe pieniądze więcey dającemu i przybicie utrzymującemu, różnych meblów, z drzewa mahoniowego: krajowego, źwierciadeł, pająków, lamp, pojazdow i uprzęży małoco używanych, stadników, drzew i plant różnych oranżeriowych i trebhauzowych, oraz naczyń miedzianych, kawianych i kuchennych nowych i używanych, win starych i innych różnego nazwania sprzętów. Ktoby więc życzył sobie co z takowych szczegułów nabydź, do mieysca wyżey wyrażonego w naznaczonym czasie przybywać raczy.*

Translat z niemieckiego.

3 *Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.*

Gdy wdowa rotmistrzowa Julianna z Elerdtow Kozakiewiczowa w assystencyi zrzekając się prawa dziedziczenia pozostałości zmarłego męża jey zeszłego Rotmistrza Jana Kozakiewicza, takową całą pozostałość do konkursu prowokuje i syn jey jedyny sukcessor Karol Kozakiewicz Porucznik byłey milicyi Kurlandskiey possessor arędowny majątku Poddrewian w Gubernii Litewskiey tey pozostałey sukcessyi oycowskiey z swojey osoby także zrzeka się, oraz prowokacią do konkursu matce nie przeczy, a konkurs decyzią sądu Nadwornego Kurlandskiego dnia 30 apryla roku teraz idącego dozwolonym został; — przeto wszyscy, którzy do ogulney pozostałości zeszłego rotmistrza Jana Kozakiewicza jakiekolwiekbądź prawne pretensye mają lub formować mogą przed Sądem Jego Imperatorskiey Mości Nadwornym Kurlandskim czyli Oberhofgericht zwanym, zostają tą proklamacią pozwani, aby w dniach 19, 20 i 21go miesiąca augusta roku idącego jako decyzią Sądu Nadwornego naznaczonego terminu pierwszego, a jeżeli dzień świąteczny by wypadł tedy wnastępnych wraz dniach podczas sessyi osobiście lub w należney plenipotencyi, oraz gdzie potrzeba w assystecyi i opiece przed rzeczonym Sądem Nadwornym w Nitawie niezawodnie stawali, pretensie swoje złożyli i dokumentami wyjaśnili, a wówczas dalsze prawności, mianowicie ustanowienia drugiego terminu praeclusivus oczekiwać mają, z ostrzeżeniem, staną lub nie, zawsze w tey sprawie podług prawa decydowano będzie.

Pod pieczęcią JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Sądu Nadwornego Kurlandskiego i z zwyczaynym podpisem dane w Mitawie maja d. 1 r. 1818.

Blancetum Citationis (L. S.) Edictalis ad Judicium Aulicum Supremum pro (J. A. S) Concursu per proclama G. F. Naender Sekretarz Kancellarie loco Proto Secretarii In fidem Versionis ex Germanica Friedr Christ. Berling Sac. Caes. Maj. tot. Rus. Notarius pub. ac juratus.

Wyjeżdżą za granicę.

1. *Do Austryi JP. Jan Ferdynand Riel Magister Medycyny.*

2 *Do Prus z Szawel do miasta Inowrocławia w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem, Luiza Wolańska, konsyliarzowa dawnieyszego dworu polskiego, z córkami Antoniną i Anną, na trzy miesiące.*

1. *Do Prus Wileński mieszczanin Starozakonny Zelman Uryaszewicz Uryson z żoną swoją Itą Dworą, wnukiem Uryaszem, wnuczką Małką Jckowiczówną, oraz służącą Minką, służącym Leybem Zelmanowiczem, jako też dwóma furmanami, Szepszelem Szlomowiczem i Szymelem Jankielowiczem.*